

SANT ANDREU // MOTIUS POC CLARS FAN CAURE UN PROGRAMA A RÀDIO TRINITAT VELLA

Mor el programa 'Tot un poble'

✉ Pau Cortina

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Després de tan sols tres mesos d'emissió, i sense temps per comiats, el programa "Tot un poble" de l'emissora Ràdio Trinitat Vella ha dit adéu a les ones. El passat 30 de març s'emetia per darrera vegada i, pocs dies després, desapareixia de manera fulminant no tan sols de la graella de la petita emissora andreuca sinó també de la seva pàgina corporativa a la xarxa, sense deixar cap rastre d'una existència, la seva, curta i controvertida.

La manca d'explicacions coherents per part dels responsables de l'emissora reforça la tesi de la 'censura' a Xagori

El programa, un magazín d'actualitat desenfadat, ha mort en estranyes circumstàncies i sense que l'emissora hagi esclarit els motius d'una decisió que ha generat polèmica. Jordi Garcia, conductor del magazín i al mateix temps coordinador (director) de l'emissora, va declinar respondre sobre les causes que han portat Ràdio Trinitat Vella a suspendre'n l'emissió, limitant-se a assenyalar que "ja s'estan preparant nous continguts" per substituir-lo a la graella de programes.

► Silenci de l'emissora

El silenci de l'emissora, una entitat que depèn de la Fundació TriniJove, xoca amb la versió dels fets que apunta el periodista Xavier Gómez Ribera —més conegut com a Xagori— qui va ser col·laborador habitual del programa al llarg dels

seus tres mesos en antena. Segons denuncia Xagori en un article publicat recentment en un mitjà digital, la causa més plausible del final de "Tot un poble" són les pressions fetes des de l'Ajuntament de Barcelona —districte de Sant Andreu— per tal de reconduir una sèrie de continguts "incòmodes" que apareixien sovint al programa, precisament coincidint amb la presència del mateix periodista, que realitzava comentaris crítics sobre l'actualitat del poble de Sant Andreu de Palomar, la ciutat de Barcelona,...

► Recels al to crític

Suposadament, aquest to crític hauria creat recel entre els responsables de la Fundació TriniJove, que finança l'emissora, per la qual cosa haurien recomanat en primera instància prescindir dels serveis del col·laborador Xagori —a qui ho van anunciar al·legant que a partir del següent programa "ja no es podria parlar de política"—, i finalment s'hauria decidit suspendre el programa en el seu conjunt.

Lògicament, i precisament per l'absència d'una argumentació clara del perquè de tot plegat

D'esquerra a dreta, Xavier Gómez i Jordi Garcia

Radio Trinitat

per part dels responsables de la ràdio, la tesi de la "censura" apuntada pel periodista Xagori pren consistència per damunt de l'ex-

plicació arbitrària de canvis en la programació de l'emissora. Sigui com sigui, la fundació, com a responsable última dels continguts

de Ràdio Trinitat Vella, ha propiciat amb el seu silenci la desconfiança envers l'emissora entre els seus oients. ☉

Ràdio Gràcia, a mida de Districte

✉ Carlota Dolça

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Fundada l'estiu de 1990 i ement sense llicència durant molts anys, la història dels 15 anys de Ràdio Gràcia és indissociable de l'evolució —entre la vida controlada i la mort teledirigida— que han viscut els mitjans locals per sobreviure. El passat 1 d'abril, l'emissora gracienc va començar una nova etapa —una més, encara sota la gestió de Lúdic 3, l'empresa que gestiona el Centre Cívic El Coll, des d'on treballa l'emissora. Aquesta nova gestió responia a la penúltima crisi, provocada per la sortida de la gestió d'Scanner FM i l'editora d'El Triangle, que adduïa déficit. En el darrer Consell Rector que es va celebrar el febrer passat

—i que no es reunia d'un any ençà— s'aprovà aquesta nova etapa, en un consell que va acabar també amb l'expulsió del conseller del PP, que en qüestionava la transparència del procés.

El 2005, el CAC ja va realitzar un informe esmenant la situació "al·legal" de Ràdio Gràcia, fent especial referència al finançament extern i recomanant-ne el patrocini, ja que l'emissora està catalogada com a "educativa i/o cultural", una figura legal gens desenvolupada. I abans ja havia existit un llarg període de debat i polèmica social arran de la proposta, fracassada, de l'Assemblea per a la Comunicació Social (ACS) de reforçar el tercer sector de la comunicació als mitjans locals i garantir la pluralitat social a tra-

vés de noves formes de gestió democràtica. I Ràdio Gràcia, com a projecte que havia nascut d'un impuls social entusiasta, semblava una bona oportunitat per a superar el model del control municipal i obrir noves vies exploratòries d'altres formes de fer.

Actualment dirigida pel periodista Carles Salat, el Districte ha imposat un baix perfil amb activitat limitada i desconnexions amb Com Ràdio —controlada pel periodista socialista de la Diputació—, estructura mínima (director i tècnic), control directe sobre la gestió i reduint costos traslladant-los al voluntariat que hi exerceixen setmanalment les entitats del barri. Sense apostar ni per les noves tecnologies —en un sector ben precari—, ni per la professionalització,

ni per fórmules no jerarquitzades ni de control directe.

Malgrat tot, Ràdio Gràcia s'ha mantingut viva gràcies a la tasca desinteressada de desenes de periodistes, especialment joves, que van passar per l'emissora revifant-la des del treball col·lectiu i comunitari en una emissora municipal on s'han succeït els conflictes a la redacció, les crisis en els contractes, concursos i concessions, i la deixadesa interessada política per deixar sota mínims un projecte esdevingut "taller de centre cívic", segons un dels nombrosos periodistes que van 'saltar' de Ràdio Gràcia en una de les seves innumbrables crisis. "Podia haver estat una altra història, però és aquesta", rebla.